

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-1 Уж.29/22
Дана 20.03.2022.године
БЕОГРАД

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија Наде Балешевић, председника већа, Весне Слијепчевић и Весне Мартиновић, чланова већа, са судским саветником Милошем Бакалићем, записничарем, одлучујући о жалби РУСКЕ СТРАНКЕ, Шабац, Церска 17/4, поднетој преко заступника Слободана Николића, против решења Републичке изборне комисије 02 број: 013-688/22 од 18. марта 2022. године, у правној ствари заштита изборног права, у нејавној седници већа, одржаној дана 20.03.2022. године, у 10,00 часова, донео је

ПРЕСУДУ

Жалба СЕ ОДБИЈА

Образложење

Ожалбеним решењем одбијен је, као неоснован, приговор Руске странке против решења Републичке изборне комисије 02 број 013-688/22 од 16. марта 2022. године којим је одбијено проглашење Изборне листе РУСКА СТРАНКА-СЛОБОДАН НИКОЛИЋ, коју је, 12. марта 2022. године, поднела Руска странка, за изборе за народне посланике Народне скупштине расписане за 3. април 2022. године.

У жалби поднетој Управном суду непосредно дана 19. марта 2022. године у 14,06 часова, Руска странка оспорава законитост решења Републичке изборне комисије којим је одбијен њен приговор наводећи да се одлука Републичке изборне комисије заснива на погрешној примени материјалног права, на погрешној примени процесног права и на нетачно и непотпуно утврђеном чињеничном стању, као и да је образложење нападнуте одлуке нејасно и непотпуно јер не садржи довољне разлоге. Истиче да образложење Републичке изборне комисије није јасно и правно одрживо из више разлога те понавља наводе из приговора наводећи да уколико Републичка изборна комисија сматра да има дискреционо овлашћење да некој листи утврди положај политичке странке националне мањине а да некој другој листи то право ускрати, то тако треба и да образложи чега у оспореном решењу нема, него се доносилац првостепеног решења позива на околност коју закони Републике Србије не помињу а то је да више од две трећине предложених кандидата за народне посланике није уписано у Посебан бирачки списак за руску националну мањину. Пита се какве везе ова околност

има са утврђивањем статуса мањинске странке подносиоца приговора, указујући да се то из образложења оспореног решења не види као што се не види ни правна веза између ове околности и овлашћења управног органа да донесе негативно решење са позивом на ту околност. Напомиње да је Републичкој изборној комисији доставио Статут и Програм политичке странке из којих се јасно види за које се политичке вредности Руска странка залаже и да је у питању политичка организација која има политички циљ да заштити права и на праву засноване интересе руске националне мањине у Србији. Наводи да уколико је подносилац листе политичка организација која штити права и на праву засноване интересе руске националне мањине у Србији утолико је и изборна листа коју поднесе таква организација такође у функцији заштите истих вредности, те да не разуме образложење Републичке изборне комисије којим она не спори да је Руска странка аутентични представник руске националне мањине у Србији али спори да је изборна листа коју таква странка подноси аутентична листа руске националне мањине. Понавља наводе приговора да је Републичкој изборној комисији доставио и Мишљење Националног савета руске националне мањине, из ког се види да за Национални савет свих Руса у Србији није спорно да је Руска странка заштитик њиховог политичког интереса као и права и на праву заснованих интереса руске националне мањине у Србији, али да за Републичку изборну комисију то није важно јер сматра да она има дискреционо овлашћење да некога прогласи за мањинску листу а да у исто време у идентичном случају другог одбије те да овакво понашање Републичке изборне комисије представља повреду права на једнаку правну заштиту предвиђену Уставом Републике Србије. Напомиње да му је у више случајева утврђен положај мањинске странке на републичким и локалним изборима у многим градовима и општинама у Србији и да су као мањинска странка учествовали на изборима 2014., 2016. и 2020. године. Сматра да се из законских одредби које регулишу признавање статуса странака националних мањина може извести закључак да се у овој ствари не ради о дискреционој оцени изборних комисија већ о везаности изборне комисије за материјално право. Наглашава да у овој правној ствари има довољно доказа на основу којих се може утврдити да је у питању изборна листа националне мањине и да не постоји ни један доказ који говори супротно. Указује да је у овом случају поступајући орган дао прворазредни значај околности коју закони не предвиђају а то је да више од две трећине предложених кандидата за народне посланике није уписано у Посебан бирачки списак за руску националну мањину и игнорисао је околност да је подносилац листе регистрован као мањинска странка. Сматра да је реч о произвољној одлуци и дискреционом праву органа, а што према тумачењу жалиоца овде није случај. У вези са наведеним истиче да је изборна комисија дужна да потврди да је нека листа мањинска када су јој презентовани докази о мањинском карактеру неке странке која је подносилац листе и да у оваквим ситуацијама, изборне комисије немају право да одлуче супротно. Везано за закључак Републичке изборне комисије од 13.03.2022. године којим му је наложено да у року од 48 часова од објављивања тог закључка на веб-презентацији Републичке изборне комисије, отклони недостатак изборне листе који је сметња за њено проглашење, тако што ће Републичкој изборној комисији доставити најмање 5.485 недостајућих правно ваљаних изјава бирача који подржавају изборну листу, оверених најкасније 13. марта 2022. године, са списком свих тих бирача у електронској форми, на обрасцима НПРС-3/22, односно НПРС-4/22, подносилац жалбе сматра да није јасно како управни орган може да захтева од подносиоца листе да достави оверене потписе бирача ретроактивно односно уназад и поново се пита који је смисао рока од 48 сати уколико управни орган захтева потписе који су већ скупљени у прошлости, те

налази да овакво тумачење правне норме није исправно, већ да правну норму треба тумачити у корист подносиоца приговора јер он није могао да искористи рок од 48 часова да се врати у прошлост и да РИК-у достави потписе бирача који су оверени пре момента доношења закључка на коме се темељи нападнуто решење. Посебно напомиње да је у образложењу констатовано да је подносилац листе доставио у папиру 5.129 изјава бирача односно у ексел бази 5.129 изјава бирача, а да управни орган није подносиоцу листе вратио разлику од 168 изјава бирача које су у моменту подношења, како подносилац жалбе основано сумња, биле потпуно исправне. Такође указује да се на трећој страни првостепене одлуке говори о 46 накнадно достављених потписа, да је управни орган 9 прогласио неважећим а потом навео да је 27 потписа важеће и да се у овој рачуници негде губи 10 потписа, те образложење није довољно јасно. Даље наводи да се решењем РИК-а констатује да је у законом предвиђеном року, тј. 15. марта 2022. године у 22,47 заступник подносиоца изборне листе доставио нових 626 изјава бирача од чега се 617 налази у табели тј. списку на прописаном обрасцу а да је само 46 изјава прихваћено као правно ваљане из разлога што је остатак изјава оверен са датумом 14. и 15. март 2022. године, што је у законском року од 48 часова који је остављен подносиоцу листе за допуну недостатка. Указује да се из материјала предатих РИК-у, тј. изјава бирача који подржавају изборну листу може утврдити да је РИК у многим случајевима пренебрегао постојање члана 72. став 4. Закона о избору народних посланика да је "Оверена изјава бирача да подржава изборну листу пуноважна и када су учињене омашке приликом попуњавања обрасца изјаве ако се са сигурношћу може утврдити којој изборној листи је дата подршка и да је изјаву оверио надлежни орган". Сматра да је овако образложење оспореног решења мањкаво. Предлаже да суд у спору пуне јурисдикције донесе одлуку којом се изборној листи подносиоца жалбе утврђује положај политичке странке руске националне мањине и прогласи изборну листу РУСКА СТРАНКА-СЛОБОДАН НИКОЛИЋ, коју је 12.03.2022. године поднела Руска странка за изборе за народне посланике Народне скупштине Републике Србије расписане за 3. априла 2022. године или да Управни суд, уколико сматра да нису испуњени услови за одлучивање у спору пуне јурисдикције поништи решење Републичке изборне комисије 02 број 013-688/22 од 18.03.2022. године и предмет врати на поновни поступак и одлучивање.

По изјављеној жалби Републичка изборна комисија је 19.03.2022. године у 18,10 часова Управном суду доставила све списе предмета.

Одлучујући о поднетој жалби, на основу одредбе члана 157. став 2. у вези са чланом 156. став 1. Закона о избору народних посланика ("Службени гласник РС", бр. 14/22), Управни суд је утврдио да је жалба благовремена, допуштена и изјављена од овлашћеног лица, па је након оцене навода жалбе, ожалбеног решења и комплетних списа ове изборне ствари, нашао да жалба није основана.

Према стању у списима и разлозима образложења жалбом оспореног решења произлази да је 12. марта 2022. године у 16,00 часова, Руска странка поднела Републичкој изборној комисији Изборну листу са 16 кандидата за народне посланике Народне скупштине на изборима расписаним за 3. април 2022. године, под називом РУСКА СТРАНКА-СЛОБОДАН НИКОЛИЋ. Републичка изборна комисија је на 24. седници одржаној 13. марта 2022. године констатовала: да је провером документације достављене уз Изборну листу у складу са чланом 71. Закона о избору народних

посланика констатовано да је достављен списак бирача који подржавају Изборну листу, у који је уписано 5.129 бирача; да је пребројавањем достављених изјава бирача о подржавању изборне листе утврђено да је достављено 5.297 изјава, од којих је за 40 утврђено да нису правно ваљане, па су те изјаве враћене лицу које је поднелу изборну листу; да је накнадном провером списка бирача из којег је изузето 40 лица чије су изјаве враћене јер нису правно ваљане, утврђено да 228 лица није уписано у јединствени бирачки списак, да је 301 лице подржало неку од претходних изборних листа, да је 29 лица два пута уписано у списак бирача и да за 16 лица није било могуће извршити проверу због неисправно уписаног јединственог матичног броја грађана; да је на основу наведених провера утврђено да је уз Изборну листу поднето укупно 4.515 правно ваљаних изјава бирача који подржавају изборну листу; да поднета Изборна листа садржи недостатак који је сметња за њено проглашење из разлога што уз Изборну листу није поднет законом прописан минималан број правно ваљаних изјава бирача да подржавају Изборну листу, те да су се стекли услови да се подносиоцу Изборне листе у складу са чланом 78. став 1. Закона о избору народних посланика закључком наложи отклањање констатованог недостатка Изборне листе; да је заступник Руске странке, заједно са Изборном листом, а у складу са чланом 137. став 2. Закона о избору народних посланика поднео и предлог да се Изборној листи утврди да има положај изборне листе националне мањине 02 број 013-689/22 поводом чега је као претходно питање констатовано да је Руска странка, под редним број 94 у изводу из Регистра политичких странака регистрована као политичка странка руске националне мањине, али је закључено да из поднете изборне листе у смислу члана 137. и 138. Закона о избору народних посланика, не проистиче да је циљ њеног подношења представљање и заступање интереса руске националне мањине, као и заштита и побољшање права припадника те националне мањине у Републици Србији, већ да из чињенице да је само 5 од 16 кандидата за народне посланике уписано у Посебан бирачки списак за руску националну мањину недвосмислено проистиче околност да се предлогом за мањински статус Изборне листе жели изиграти закон, односно сврха у коју се националним мањинама омогућава кандидовање и учешће на изборима под привилегованим условима. Имајући у виду наведено, Републичка изборна комисија је на 24. седници закључила да се недостатак за проглашење Изборне листе РУСКА СТРАНКА-СЛОБОДАН НИКОЛИЋ може отклонити тако што ће њен подносилац доставити недостајући број правно ваљаних изјава бирача да подржавају Изборну листу до броја од 10.000 правно ваљаних изјава бирача, оверених пре истека рока за подношење изборне листе кандидата за народне посланике за изборе расписане за 3. април 2022. године, односно закључно са 13. мартом 2022. године, како је прописано чланом 71. тачка 3. Закона о избору народних посланика. У складу са овако утврђеним чињеничним и правним стањем, Републичка изборна комисија је на 24. седници донела закључак 02 број 013-688/22-3 од 13.03.2022. године, којим је наложила Руској странци, подносиоцу изборне листе кандидата за народне посланике за изборе расписане за 3. април 2022. године, да у року од 48 часова од објављивања тог закључка на веб презентацији Републичке изборне комисије отклони недостатак Изборне листе који је сметња за њено проглашење и то тако што ће Републичкој изборној комисији доставити најмање 5.485 недостајућих правно ваљаних изјава бирача који подржавају Изборну листу, оверених најкасније 13. марта 2022. године, са списком тих бирача у електронској форми на обрасцима НПРС-3/22, односно НПРС-4/22, уз упозорење да ће ако у року од 48 часова од објављивања овог закључка на веб презентацији Републичке изборне комисије не отклони недостатак изборне листе на који се указује овим

закључком, Републичка изборна комисија донети решење којим ће одбити да прогласи поднету изборну листу. Наведени закључак је на веб презентацији Републичке изборне комисије објављен 13. марта 2022. године у 22:47:41 часова. Поступајући по наведеном закључку, заступник подносиоца Изборне листе је благовремено 15. марта 2022. године у 21,25 часова доставио тражену документацију, односно изјаве бирача који подржавају Изборну листу и списак тих бирача. Прегледом достављене документације утврђено је да је у достављеном списку бирача уписано 617 бирача који подржавају Изборну листу, док је пребројавањем достављених изјава бирача утврђено да је достављено 626 изјава. Прегледом достављених изјава бирача, утврђено је: да 69 изјава није правно ваљано услед формалних недостатака, тако да су те изјаве враћене подносиоцу Изборне листе; да 511 изјава није правно ваљано јер су оверене 14. или 15. марта 2022. године, односно по истеку рока за подношење изборне листе кандидата за народне посланике за изборе расписане за 3. април 2022. године, што је супротно члану 71. тачка 3. Закона о избору народних посланика, а да је правно ваљаних изјава бирача 46. Накнадном провером списка бирача из којег су изузета лица чије изјаве нису правно ваљане (при чему је једно лице два пута било уписано у списак бирача) утврђено је: да 5 лица није уписано у једнствени бирачки списак и да су 4 лица подржала неку од претходних изборних листа, те да је узевши у обзир наведено укупан број новоподнетих правно ваљаних изјава бирача 27, што заједно са правно ваљаним изјавама бирача достављеним уз Изборну листу 12. марта 2022. године, даје збир од укупно 4.542 правно ваљане изјаве бирача који подржавају Изборну листу РУСКА СТРАНКА-СЛОБОДАН НИКОЛИЋ. Налазећи да подносилац изборне листе није у потпуности поступио по закључку Републичке изборне комисије од 13. марта 2022. године, односно да у законском року није доставио најмање 5.485 право ваљаних оверених изјава бирача који подржавају Изборну листу и тиме отклонио недостатак Изборне листе који је сметња за њено проглашење на који му је указано наведеним закључком, Републичка изборна комисија је констатовала да су се стекли услови прописани чланом 78. став 2. Закона о избору народних посланика да донесе решење којим одбија да прогласи предметну изборну листу, те је имајући у виду да је уз Изборну листу поднето мање од 5000 правно ваљаних изјава бирача да подржавају изборну листу, Републичка изборна комисија закључила да подносилац Изборне листе није испунио ни услов из члана 139. Закона о избору народних посланика у погледу минималног броја правно ваљаних изјава бирача неопходног за проглашење изборне листе националне мањине, те је у складу са изнетим донео решење којим је одбио проглашење изборне листе РУСКА СТРАНКА-СЛОБОДАН НИКОЛИЋ коју је 12. марта 2022. године поднела Руска странка за изборе за народне посланике Народне скупштине расписане за 3. април 2022. године.

Против решења о одбијању да се прогласи изборна листа подносилац изборне листе је изјавио приговор 17.03.2022. године у 19,12 часова, наводећи да је оваква одлука Републичке изборне комисије погрешна и незаконита јер се заснива на погрешној примени материјалног и процесног права, као и на нетачно и непотпуно утврђеном чињеничном стању а да је образложење одлуке нејасно и непотпуно јер садржи само разлоге који говоре о потребном броју потписа и неиспуњавању закључка Републичке изборне комисије од 13.03.2022. године. Истакао је да је приликом разматрања питања недостајућег броја правно ваљаних изјава бирача потребних за проглашење Изборне листе, а узевши у обзир да је подносилац изборне листе поднео предлог да се Изборној листи утврди положај изборне листе националне мањине, Републичка изборна комисија, као претходно питање констатовала да је Руска странка,

под редним бројем 94 у изводу из Регистра политичких странака регистрована као политичка странка руске националне мањине, али је закључила да из поднете изборне листе у смислу члана 138. Закона о избору народних посланика проистиче околност која несумњиво указује на намеру да се предлогом за стицање мањинског статуса изигра закон, односно сврха признавања мањинског статуса, јер је провером у Посебном бирачком списку националних мањина утврђено да је само 5 од 16 кандидата за народне посланике уписано у Посебан бирачки списак за руску националну мањину. Указује на одредбе члана 137. став 1. и члана 138. Закона о избору народних посланика наводећи да је Републичка изборна комисија у складу са наведеним члановима закључила да из поднете изборне листе не проистиче да је циљ њеног подношења представљање и заступање интереса руске националне мањине, као и заштита и побољшање права припадника те националне мањине у Републици Србији, већ да из чињенице да више од две трећине предложених кандидата за народне посланике није уписано у посебан бирачки списак за руску националну мањину недвосмислено проистиче околност да се предлогом за мањински статус Изборне листе жели изиграти закон, односно сврха у коју се националним мањинама омогућава кандидовање и учешће на изборима под привилегованим условима. Налази да овакво образложење Републичке изборне комисије није правно одрживо и да уколико Републичка изборна комисија сматра да има дискреционо овлашћење да некој листи утврди положај политичке странке националне мањине а да некој другој листи то право ускрати, тако треба и да образложи у решењу којим одлучује. Напомиње да је Републичкој изборној комисији уз предлог да му се утврди положај политичке странке руске националне мањине доставио Статут и Програм политичке странке, из којих се јасно види за које се политичке вредности Руска странка залаже и да је у питању политичка организација која има политички циљ да заштити права и на праву засноване интересе руске националне мањине у Србији. Указао је да је уз предлог за утврђивање положаја политичке странке руске националне мањине у смислу одредбе члана 81. Закона о избору народних посланика, доставио и мишљење Националног савета руске националне мањине, из кога се јасно види да за Национални савет свих Руса у Србији није спорно да је Руска странка заштитник њиховог политичког интереса, као и права и на праву заснованих интереса руске националне мањине у Србији, али да за Републичку изборну комисију то није важно јер сматра да све то није битно с обзиром да она има дискреционо овлашћење да некога прогласи или не прогласи за мањинску странку и да овакво понашање Републичке изборне комисије представља повреду права на једнаку правну заштиту предвиђену Уставом Републике Србије. Истиче да му је у више случајева утврђен положај мањинске странке на републичким и локалним изборима који су одржани 21.06.2020. године. Тумачећи одредбе члана 137. и 138. Закона о избору народних посланика налази да се из садржине наведених одредби може извести закључак да се у овој ствари не ради о дискреционој оцени изборних комисија, већ да је изборна комисија орган који потврђује да је странка мањинска увек када има довољно доказа који говоре о томе, а које законодавац предвиђа и одређује, а да је у конкретном случају првостепени орган дао прворазредни значај околности коју закони не предвиђају, а то је да више од две трећине предложених кандидата за народне посланике није уписано у Посебан бирачки списак за руску националну мањину док је потпуно игнорисао околност да је подносилац листе регистрован као мањинска странка и да је доставио довољан број доказа да је мањинска странка. Поводом закључка Републичке изборне комисије од 13.03.2022. године, којим му је наложено да отклони недостатак изборне листе, указује да није јасно како управни орган може да захтева од

подносиоца листе да достави оверене потписе бирача ретроактивно, односно уназад и пита се који је смисао рока од 48 сати уколико управни орган захтева потписе који су већ скупљени у прошлости, налазећи да овакво тумачење правне норме није исправно, већ да правну норму треба тумачити у корист подносиоца приговора јер он није могао да искористи рок од 48 сати да се врати у прошлост и да РИК-у достави потписе бирача који су оверени пре момента доношења закључка на коме се темељи решење.

Поводом навода из приговора Републичка изборна комисија је констатовала: да је дана 12. марта 2022. године у 16,00 часова, Руска странка поднела Републичкој изборној комисији изборну листу са 16 кандидата за народне посланике Народне скупштине на изборима расписаним за 3. април 2022. године, под називом РУСКА СТРАНКА-СЛОБОДАН НИКОЛИЋ (02 број 013-688/22); да је заступник Руске странке, у складу са чланом 137. став 2. Закона о избору народних посланика уз наведену изборну листу поднео и предлог да се изборној листи РУСКА СТРАНКА-СЛОБОДАН НИКОЛИЋ призна положај изборне листе националне мањине; да је Републичка изборна комисија на 24. седници одржаној 13. марта 2022. године, приликом разматрања изборне листе РУСКА СТРАНКА-СЛОБОДАН НИКОЛИЋ констатовала да је уз изборну листу поднето укупно 4.515 правно ваљаних изјава бирача, да подржавају изборну листу и донела закључак 02 број 013-688/22-3 којим је Руској странци у складу са чланом 78. став 1. Закона наложено да у року од 48 часова од објављивања тог закључка на веб презентацији Републичке изборне комисије отклони недостатак Изборне листе који је сметња за њено проглашење и то тако што ће Републичкој изборној комисији доставити најмање 5.485 недостајућих правно ваљаних изјава бирача који подржавају Изборну листу, оверених најкасније 13. марта 2022. године, са списком тих бирача у електронској форми, на обрасцима НПРС - 3/22, односно НПРС - 4/22; на 30. седници одржаној 16. марта 2022. године Републичка изборна комисија је констатовала да је заступник Руске странке поступајући по закључку од 13. марта 2022. године, 15. марта 2022. године доставио додатних 626 изјава бирача да подржавају изборну листу од којих је након провере утврђено да је правно ваљаних 27, те да је након поступања по закључку којим је наложено отклањање недостатка изборне листе који је сметња за њено проглашење, укупан број правно ваљаних изјава бирача који подржавају изборну листу 4.542. Даље је констатовано да у складу са чињеницом да Руска странка није у целости поступила по налогу из закључка од 13. марта 2022. године, односно није отклонила недостатак поднете изборне листе у погледу потребног броја правно ваљаних изјава бирача за проглашење изборне листе у смислу члана 71. тачка 3. Закона, Републичка изборна комисија је на основу члана 78. став 2. Закона донела решење којим је одбила проглашење изборне листе РУСКА СТРАНКА-СЛОБОДАН НИКОЛИЋ и том приликом констатовала да имајући у виду да је уз Изборну листу поднето мање од 5000 правно ваљаних изјава бирача да подржавају Изборну листу, подносилац Изборне листе није испунио ни услов из члана 139. Закона о избору народних посланика у погледу минималног броја правно ваљаних изјава бирача неопходног за проглашење изборне листе националне мањине.

Полазећи од наведеног чињеничног стања Републичка изборна комисија је разматрајући наводе приговора, констатовала да подносилац приговора не оспорава чињеницу утврђену у решењу, да су уз изборну листу поднете укупно 4.542 правно ваљане изјаве бирача, односно мање од 5.000 што је минимални број који се чланом

139. Закона захтева за проглашење изборне листе националне мањине, већ одбијање проглашавања поднете изборне листе оспорава искључиво образлагањем неопходности да се подносиоцу жалбе, односно приговора утврди положај политичке странке руске националне мањине, сходно чему предлаже да се оспорено решење поништи и поднета изборна листа прогласи. Поводом наведеног Републичка изборна комисија је закључила да чињеница да је уз изборну листу поднето мање од 5.000 правно ваљаних изјава бирача представља основ за одбијање проглашења изборне листе у сваком случају, па и у случају евентуалног утврђивања да изборна листа има положај изборне листе националне мањине, те да са тог аспекта посматрано, изборна листа РУСКА СТРАНКА-СЛОБОДАН НИКОЛИЋ није испунила ни услов из члана 139. Закона о избору народних посланика за проглашење изборне листе националне мањине, што приговор, односно његов основни захтев за проглашење изборне листе чини неоснованим, јер би и у случају утврђивања положаја изборне листе националне мањине, проглашење наведене изборне листе морало бити одбијено. Имајући у виду наведено, Републичка изборна комисија је нашла да оспоравање закључка којим је подносиоцу изборне листе наложено отклањање недостатка изборне листе, односно оспоравање навода којим је образложен налог подносиоцу изборне листе да достави недостајући број изјава бирача, не може да доведе до другачије одлуке. Поводом навода приговора којима подносилац износи аргументацију у прилог свог захтева, односно тврдње да је Републичка изборна комисија била дужна да Руској странци утврди положај политичке странке националне мањине, Републичка изборна комисија је позивајући се на одредбу члана 137. Закона о избору народних посланика, оценила као беспредметне тврдње изнете у приговору да је Руска странка несумњиво политичка странка руске националне мањине, да је као таква регистрована у Регистру политичких странака и да је заштитник политичког интереса свих Руса у Републици Србији, те да је Републичка изборна комисија била дужна да јој утврди мањински статус. Указано је да се овакава оцена заснива на чињеници да је одредбама чланова 137. став 1. и 2. и 139. Закона о избору народних посланика дефинисано да се такозвани мањински статус може утврдити самој изборној листи, а не више њеном подносиоцу, што је била могућност прописана чланом 81. раније важећег закона, на који се подносилац приговора погрешно позива у једном од својих навода, те да је на основу свега наведеног Републичка изборна комисија закључила да је приговор неоснован и одлучила као у диспозитиву ожалбеног решења.

Према одредби члана 71. тачка 3. Закона о избору народних посланика приликом подношења изборне листе Републичкој изборној комисији обавезно се доставља прописан број писмених изјава бирача да подржавају изборну листу на обрасцу који прописује Републичка изборна комисија које су оверене пре истека рока за подношење изборне листе и које садрже име, презиме, ЈМБГ, место и адресу пребивалишта за сваког бирача.

Према одредби члана 78. став 1. истог Закона ако подносилац изборне листе није приложио сву документацију која се доставља уз изборну листу и ако постоје други недостаци за проглашење изборне листе који не представљају основ за одбацивање или одбијање изборне листе, Републичка изборна комисија доноси закључак којим налаже подносиоцу да те недостатке отклони у року од 48 часова од објављивања тог закључка на веб-презентацији и указује му коју документацију треба да достави, односно шта треба да уради да би отклонио те недостатке и упозорава га на

правне последице ако не отклони недостатке у року. Према одредби става 2. истог члана закона ако подносилац изборне листе не достави документацију, односно не отклони недостатке на које му је указала закључком, Републичка изборна комисија у року од 24 часа од истека рока за поступање по закључку доноси решење којим одбија да прогласи ту изборну листу.

Према одредби члана 137. став 1. истог Закона, изборном листом националне мањине у смислу овог закона сматра се она изборна листа за коју је Републичка изборна комисија утврдила да је основни циљ њеног подношења представљање и заступање интереса националне мањине, као и заштита и побољшање права припадника националне мањине, у складу са међународним правним стандардима. Према ставу 2. истог члана Закона Републичка изборна комисија посебним решењем утврђује да изборна листа има положај изборне листе националне мањине у смислу овог закона истовремено када је проглашава, а на предлог подносиоца изборне листе који мора бити поднет заједно са изборном листом.

Према одредби члана 139. истог Закона, Републичка изборна комисија може прогласити изборну листу националне мањине ако подносилац изборне листе достави 5.000 оверених изјава бирача да подржавају изборну листу.

Полазећи од чињеничног и правног стања ове изборне ствари и цитираних одредаба Закона о избору народних посланика, а имајући у виду стање у списима предмета у које је суд извршио увид, Управни суд је оценио да је Републичка изборна комисија правилно поступила када је приговор Руске странке одбила, као неоснован, налазећи да је правилно одбијено проглашење изборне листе РУСКА СТРАНКА-СЛОБОДАН НИКОЛИЋ, коју је 12. марта 2022. године поднела Руска странка за изборе за народне посланике Народне скупштине расписане за 3. април 2022. године. Ово стога што је уз изборну листу поднето мање од 5.000 правно ваљаних изјава бирача који подржавају изборну листу РУСКА СТРАНКА-СЛОБОДАН НИКОЛИЋ оверених најкасније 13. марта 2022. године, са списком тих бирача у електронској форми, на обрасцима НПРС-3/22, односно НПРС-4/22, а што представља недостатак за проглашење изборне листе у погледу потребног броја правно ваљаних изјава бирача.

Нису основани наводи жалбе који су поновљени наводи приговора да није јасно како управни орган може да захтева од подносиоца листе да достави потписе бирача оверене најкасније до 13.03.2022. године, ретроактивно, односно уназад и питање који је смисао рока од 48 сати уколико управни орган захтева потписе који су већ скупљени у прошлости, те да овакво тумачење правне норме није исправно, већ да правну норму треба тумачити у корист подносиоца приговора јер он није могао да искористи рок од 48 сати да се врати у прошлост и да РИК-у достави потписе бирача који су оверени пре момента доношења закључка на коме се темељи решење. Ово стога што је наведеном одредбом члана 71. став 3. Закона о избору народних посланика изричито прописано да се приликом подношења изборне листе обавезно доставља прописан број писмених изјава бирача који подржавају изборну листу, које су оверене пре истека рока за подношење изборне листе, а који рок је у конкретном случају истекао 13.03.2022. године, према Роковнику за вршење изборних радњи у поступку избора за народне посланике Народне скупштине, расписаних за 3. април 2022. године,

02 број 013-567/22 од 23. фебруара 2022. године, који је истог дана објављен на веб-презентацији Републичке изборне комисије.

Наводи жалбе који се односе на захтев подносиоца жалбе за утврђење да Изборна листа има положај изборне листе националне мањине, као и остали наводи жалбе који су истицани и у приговору, нису од утицаја на другачију одлуку у овој изборној ствари у ситуацији када и даље постоји недостатак који је сметња за проглашење изборне листе националне мањине у погледу потребног броја оверених изјава бирача, односно када подносилац изборне листе није доставио 5000 оверених изјава бирача да подржавају изборну листу РУСКА СТРАНКА-СЛОБОДАН НИКОЛИЋ, како је прописано цитираном одредбом члана 139. Закона о избору народних посланика.

Наводи жалбе да је подносилац листе доставио у папиру 5.129 изјава бирача односно исти број изјава у ексел бази, а да му управни орган није вратио разлику од 168 изјава бирача који су у моменту подношења, како подносилац сумња, биле потпуно исправне, наводи да се на трећој страни првостепене одлуке говори о 46 накнадно достављених потписа а управни орган је 9 прогласио неважећим и потом навео да је 27 потписа важеће, те да се у тој рачуници негде губи 10 потписа и да образложење није довољно јасно, као и наводи којима се упућује на потребу за применом члана 72. став 4. Закона о избору народних посланика због наводно учињене омашке приликом попуњавања обрасца изјава, нису истицани у приговору, па нису били ни предмет оцене пред Републичком изборном комисијом, те не могу да буду ни предмет оцене суда у овом изборном спору.

Управни суд је имао у виду захтев подносиоца жалбе да суд донесе мериторну одлуку али је, с обзиром да је жалбу одбио, нашао да за такав начин одлучивања нису испуњени услови.

На основу свега наведеног, Управни суд је применом члана 40. став 1. и 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), који се сходно примењује на основу члана 159. став 2. Закона о избору народних посланика, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

дана 20.03.2022. године у 10,00 часова, III-1 Уж.29/22

Записничар
Милош Бакалић,с.р.

Председник већа-судија
Нада Балешевић,с.р.

ТТ/ОИ